

Parròquia Encamp

Adreça Avinguda de la Bartra, s/n

Tipus de bé: Central hidroelèctrica

Estil Arquitectura de granit

Datació 1931-1934

Secció a l'inventari general Segona, béns immobles inventariats

Classificació Altres

Data protecció 2004-04-14

Descripció L'establiment a Andorra de l'empresa hidroelèctrica FHASA té el seu origen en la signatura pel Consell General el 27 de març de 1929 d'una concessió a favor dels senyors Andreu Boussac i Llorenç Gómez Quintana, representants d'un grup hispanofrancès, que els atorgava l'aprofitament dels rius per fabricar energia elèctrica durant un període de 75 anys. A canvi, els concessionaris es comprometien a reparar i rectificar les carreteres del Pas de la Casa-Soldeu i d'Escaldes-Encamp i construir les carreteres Andorra-Escaldes, Encamp-Soldeu i Andorra-Ordino; també s'establia, entre altres coses, que el deu per cent de la producció d'electricitat s'havia de quedar al país.

L'edifici principal de la central té la planta en forma d'L i està dividit en dues ales. L'ala nord és una nau industrial on hi ha les turbines. En l'actualitat l'edifici es manté igual que quan es va construir i la seva disposició segueix el model de les naus industrials de l'època. La nau té una alçada de 18 metres, necessària per poder desmuntar des de dalt les turbines mitjançant una grua. Uns grans finestrals de desenvolupament vertical oberts a les quatre façanes hi proporcionen llum natural. La sala acull la part alta de les turbines, els excitadors. La central disposava de dues turbines, que originàriament havien de ser tres; no ha estat fins recentment que s'hi ha instal·lat un tercer grup. Al pis de sota hi ha els alternadors amb els reguladors de velocitat. El sostre està fet de revoltos. Les obertures d'aquesta planta són en forma d'arc de mig punt, i darrerament han estat amortitzades des de l'interior. A la planta inferior hi ha les turbines, que són les originals, instal·lades els anys trenta. Són de la marca Neyket Beylier, fetes a Grenoble el 1933. Cada turbina rep l'aigua a través de tres vàlvules d'injecció. Tots els murs i les voltes d'aquesta planta són fets a base d'encofrats de formigó.

A l'altra ala hi ha els tallers, les oficines tècniques, els despatxos d'atenció al públic i els magatzems. Al principi, el primer pis servia com a habitatge dels directius de la central. A la façana oest hi ha una terrassa i unes escales de granit que donen accés a la sala de juntes.

Exteriorment, les façanes de l'edifici estan dividides en trams per franges verticals de blocs de granit. A l'ala nord hi ha els grans finestrals verticals que donen a la nau de les turbines. A l'ala est les obertures són finestres de llinda rectangular o en arc rebaixat. A la planta baixa de la nau els murs estan recoberts amb un parament de granit en forma de niu d'abella, mentre que les franges verticals del parament són de blocs rectangulars. Va ser aquesta forma d'ús del granit com a element decoratiu exterior el que va exercir una gran influència en construccions posteriors i va marcar una època en la forma d'edificació del país.

 Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra